

Toelichtende nota gemeenteraad 17 maart 2014

Aanwezig:

Voorzitter: VANDEN BUSSCHE Paul

Raadsleden: VANHESSCHE Daniël, LIEVENS Georges, MONTEYNE Jacques, VANHAVERBEKE Heidi, BOGAERT Hendrik, COUDEVILLE Claudia, ACKE Joël, DEREPPER Franky, DEPRÉE Geert, POLLET Jan, LOUIS Isabelle, LOYSON Siska, D'HOEDT Annie, SLABBINCK Luc, CASTELEYN Frank, ORBIE Geert, VAN ACKER Lies, DHAESE Annemieke, VERMAUT Han, DAENEKINDT Caroline, HENDRICKX Nadia, SABBE Cindy

Gemeentesecretaris: ACKE Gabriël

1 Goedkeuring verslag vorige zitting.

De gemeenteraad geeft goedkeuring aan het verslag van de vorige zittingen, dd. 3 februari 2014.

2 ACV - crisis bouwsector - arbeidsplaatsen - vraag tot agendering gemeenteraad

DEBAT

Raadslid Geert Orbie vraagt zich af of de gemeenteraad nu alle standpunten van drukingsgroepen of organisaties zal voorleggen aan de zitting.

Door de burgemeester wordt toegelicht dat dit een uitdrukkelijke vraag was van het ACV om aan de gemeenteraad voor te leggen.

Door de voorzitter wordt aangevuld dat de vraag hier iets verder gaat. Er wordt gevraagd om een charter te ondertekenen.

BEHANDELING

ACV vraagt om onderstaande tekst te bespreken op volgende gemeenteraad:

"Als vakorganisatie die de bouwvakarbeiders vertegenwoordigt, worden we de laatste maanden geconfronteerd met een harde economische realiteit die aanleiding geeft tot ontslagen in de bouwsector in het algemeen en in de wegenbouwsector in het bijzonder.

We stellen vast dat sinds april 2013 in Vlaanderen 1.912 bouwvakarbeiders hun werk verloren.

In West-Vlaanderen gaat het in de laatste 15 maanden over 685 jobs die in de bouwsector verloren zijn gegaan.

Onze provincie is traditioneel een plaats waar veel arbeiders hun brood in de bouwsector verdienen.

In totaal bijna 23.000. Daaronder ook heel wat wegenbouwbedrijven. Helaas moeten we vaststellen dat heel wat van die bouwvakarbeiders de laatste tijd hun job verliezen.

Dit heeft twee oorzaken: de moeilijke economische realiteit, die bestuursploegen tot drastische besparingen aanzet, maar ook het misbruik van gedetacheerde bouwvakarbeiders.

De gemeenten zijn normaliter goed voor ongeveer 50% van de investeringen in de wegenbouw en zijn

hierdoor de grootste opdrachtgevers voor deze sector.

Drastische besparingen bij de lokale besturen zijn dan ook erg nefast. Niet alleen voor de wegeninfrastructuur maar ook voor de tewerkstelling en de ondernemingen in onze provincie.

Een gemeentebestuur heeft invloed op deze twee oorzaken. Door als goede huisvader in te zetten op het onderhoud en herstel van ons wegennet, voetpaden en fietspaden voorkomen we dat we binnen middellange termijn met volledig versleten straten en de bijhorende extra kosten zitten. Het durven kiezen voor het inzetten op wegenwerken en/of onderhoud ervan zal steeds blijk geven van een duurzaam beleid!

Bovendien kunnen deze investeringen mogelijks nieuwe inkomsten aantrekken. Een goed onderhouden gemeente oogt niet alleen goed. Het is er ook veiliger, aangenamer en kan daardoor misschien iets makkelijker extra investeerders aantrekken.

Kortom, goede fietspaden, mooi onderhouden voetpaden en straten zijn een belangrijk visitekaartje voor uw gemeente of stad.

Ongetwijfeld heeft uw gemeente of stad een meerjarenplan voor wegen, fiets- en voetpaden. Maar we vragen ook extra aandacht om bewust en actief te kiezen voor werkgevers die bereid zijn om, desnoods door het ondertekenen van een charter, de werken uit te voeren met regulier ingeschreven bouwvakarbeiders. Ook de eventuele onderaannemers zullen dan maximaal gebruik moeten maken van reguliere tewerkstelling. Verwijzen naar de controleopdrachten van de hogere overheid is niet voldoende. Een actiefbeleid van het gemeentebestuur kan hier een wereld van verschil maken.

Mogen we op u rekenen om mee onze mooie sector en de daar tewerkgestelde arbeiders te ondersteunen?"

BESLUIT:

Enig artikel:

De gemeenteraad neemt kennis van dit verzoek van de afdeling ACV Bouw - Industrie en Energie West-Vlaanderen.

De gemeenteraad deelt dezelfde bezorgdheid en uit de wens dat, zoals gepland, de nodige onderhouds- en investeringswerken aan het gemeentelijk patrimonium en in het bijzonder de wegen en de fietspaden kunnen uitgevoerd worden. Daarbij moeten de werken vanzelfsprekend, zoals gevraagd, uitgevoerd worden door regulier ingeschreven bouwvakarbeiders.

Het schepencollege wordt opgedragen om een charter in die zin te onderschrijven.

3 Planologie - project Jabbeke centrum inbreiding - voorstel tot aankoop in der minne

DEBAT

Raadslid Jacques Monteyne vraagt of de prijzen parallel zouden zijn wanneer dit zou gaan over een gedwongen verkoop en zouden deze prijzen dan ook gelden bij onteigening?

Door de burgemeester wordt geantwoord dat het hier nu gaat om een verkoop in der minne. Als dit niet zo was, durft de burgemeester geen uitspraak doen in verband met de prijszetting. Dit is af te wachten.

Raadslid Luc Slabbinck heeft terug opmerkingen over het feit dat dit agendapunt nu niet kan geïllustreerd worden via de PowerPoint. Kan hier niet gezorgd worden voor een projectie tijdens de gemeenteraad?

BEHANDELING

Met toepassing van artikel 42,§1, Gemeentedecreet, beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid ten aanzien van de aangelegenheden van gemeentelijk belang.

Met toepassing van artikel 43,§2,12°, Gemeentedecreet, is de gemeenteraad uitsluitend bevoegd voor het stellen van daden van beschikking met betrekking tot roerende en onroerende goederen voor zover de verrichting niet behoort tot de aangelegenheden van het dagelijks bestuur.

Aan de raad wordt de aankoop voorgesteld van:

- een perceel grond met bergplaats gelegen inwaarts aan de Dorpsstraat te 8490 Jabbeke

...

Deze grond is kadastraal gekend onder 1 e afdeling Jabbeke, sectie C, nummer 192, met een kadastrale oppervlakte van 810m² groot. Het perceel wordt in zijn volledigheid aangekocht en dit voor 810m².

- een perceel grond gelegen inwaarts aan de Dorpsstraat ... te 8490 Jabbeke ...

Deze grond is kadastraal gekend onder 1 e afdeling Jabbeke, sectie C, nummer 189G en met een kadastrale oppervlakte van 1040m². Het perceel wordt niet in zijn volledigheid aangekocht, maar voor een oppervlakte van 338m².

Perceel 1... wordt is zijn geheel aangeduid op het bijhorende onteigeningsplan. ... Vraag om te verkopen aan 150€/m² en verwijst hier naar de laatste aankoop door de gemeente ... Daarbij werd ook verwezen naar het feit dat deze gronden meer centraal gelegen zijn en waarbij er een belangrijke minwaarde is t.a.v. een vooraan te realiseren project. De verkopen waarnaar verwezen wordt zijn ook reeds enkele jaren geleden.

Op dit perceel staat ook een loods ...

Deze loods wordt op heden nog gebruikt voor beperkte eigen beroepsactiviteiten. Zij vragen een forfaitaire vergoeding van 50.000€ voor de loods.

Dit bedrag wordt gemotiveerd als volgt:

- het feit dat de loods nog beroepsmatig kan gebruikt worden.
- het feit dat de loods ingeplant staat op grond van de onverdeelde eigenaars zodat er ook aanspraak kan zijn op vergoeding voor het verbreken van de pacht of afstand van het gebruik
- de potentiële minwaarde van het geheel bij het afsplitsen van de loods en het wegvallen van een toekomstige winstverwachting.

Perceel 2 ... wordt maar voor een deel aangeduid op het onteigeningsplan. ... stelt voor om te verkopen aan 150€/m² en verwijst hier naar de laatste aankoop door de gemeente...

De totale vraagprijs is aldus 171.500 euro (honderd en eenenzeventigduizend vijfhonderd euro) voor het ene perceel met loods en 50.700 euro (vijftigduizend zevenhonderd euro) voor het andere perceel.

Als last wordt ook gevraagd om:

- het gebruik verder toe te staan tot aan de stedenbouwkundige vergunning of de doorverkoop van het perceel.
- een nieuwe muur te plaatsen bij de definitieve afscheiding van het perceel

Deze aankopen kaderen in de realisatie van het BPA inbreidingsproject Jabbeke centrum, waarvan het uitvoerings- en het onteigeningsplan goedgekeurd werden op 27 november 2013.

Voor deze aankopen werd een schattingsprijs opgemaakt door de ontvanger van de registratie (document 243562).

Aan de gemeenteraad wordt voorlegging gedaan van 2 ontwerpen van aankoopovereenkomsten

BESLUIT:

Artikel 1:

Er wordt goedkeuring gegeven aan de aankoop in der minne van de volgende onroerende goederen:

...

- ... allen voornoemd, een perceel grond met opstaande loods, gelegen inwaarts aan de Dorpsstraat, kadastraal gekend onder 1 e afdeling Jabbeke, sectie C, nummer 192, met een kadastrale oppervlakte van 810m² groot. Het perceel wordt in zijn volledigheid aangekocht en dit voor 810m².
- Ten aanzien van ... een perceel grond, gelegen inwaarts aan de Dorpsstraat, kadastraal gekend onder 1 e afdeling Jabbeke, sectie C, nummer 189G en met een kadastrale oppervlakte van 1040m². Het perceel wordt niet in zijn volledigheid aangekocht, maar voor een oppervlakte van 338m².

Artikel 2:

Deze aankopen gebeuren om reden van openbaar nut, namelijk het realiseren van het RUP inbreidingsproject Jabbeke centrum.

Deze aankoop werd voorzien in het budget 2014 onder begrotingsartikel ACT-87/0620-00/2600000.

Artikel 3:

Voor de aankopen worden de akten verleden door de maatschap van geassocieerde notarissen Van Hoestenbergh, Dewagtere en Van Hoestenbergh, met kantoor Gistelsteenweg 295 te 8490 Jabbeke.

Artikel 4:

De heer Daniël Vanhessche, burgemeester, en de heer Gabriël Acke, gemeentesecretaris, worden gemachtigd om voor rekening van de gemeente Jabbeke de akten te ondertekenen.

4 Planologie - gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Zedelgem - openbaar onderzoek - adviesvraag

De gemeenteraad neemt kennis van dit ontwerp van structuurplan voor de gemeente Zedelgem. Dit structuurplan is conform de ruimtelijke doelstelling die de gemeente Jabbeke nastreeft in het kader van het ruimtelijk beleid.

BESLUIT:

Enig artikel:

De gemeenteraad beslist om geen opmerkingen te formuleren.

5 Financiën - gemeentebelastingen en retributies - reglement 2014 - opmerkingen toezicht binnenlands bestuur - rechtzetting

Het gemeentebestuur ontving van de voogdijoverheid volgende opmerkingen met betrekking tot het gemeentelijk reglement zoals goedgekeurd op 23 december 2013 (mailbericht van 21 januari 2014):

1) belasting op leegstand van gebouwen en woningen

Gelieve in het overwegend gedeelte bij de verwijzing naar het decreet van 27/3/2009 'en latere wijzigingen' toe te voegen.

2) de retributie op gebruik containerpark werd via afzonderlijke mail behandeld.

Via a-mail (270886) dd. 20 januari 2014 werd opmerking gemaakt omtrent het retributiereglement op het gebruik van het containerpark. Daarin werd gevraagd naar de motivering voor het verschil in retributietarief voor eenzelfde volume. De motivering hiervoor werd beantwoord met het schrijven van 10 februari 2014 (u272721). Intussen is de voogdijtermijn verstreken, zodat een herneming niet hoeft.

3) belasting op verspreiden reclamebladen

Het VLAREMA is het besluit van de Vlaamse regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, gewijzigd bij besluit van 4 mei 2012. Het geeft uitvoering aan het zogenaamde Materialendecreet, het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen. Dat decreet vervangt het vroegere Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981. De nieuwe regeling wil nog duidelijker toepassing geven aan het principe de vervuiler betaalt.

Gelieve in het overwegend gedeelte de verwijzing naar het decreet van 2/7/1981 te schrappen en een verwijzing op te nemen naar bovenstaande wetgeving.

4) retributie op afleveren administratieve documenten, verrichten administratieve prestaties, begraafplaatsconcessies, lijkbezorging en VLAREM-vergunning

Gelieve in het overwegend gedeelte bij de verwijzing naar het decreet van 16/1/2004, gewijzigd bij decreet van 18/4/2008 "en 22/2/2013" toe te voegen.

In verband met artikel 3, 2) wordt de gemeente erop gewezen dat info geven aan derden om commerciële redenen in strijd kan zijn met de wet op de privacy.

5) retributie op afleveren administratieve stukken

Aangezien het hier gaat over een belasting dient "retributie" in artikel 3 en in de titel vervangen te worden door "belasting".

De door de voogdijoverheid gemaakt opmerkingen zijn van juridisch formele aard en houden aldus ten gronde geen wijzigingen in ten aanzien van het goedgekeurde belastingreglement.

Het lijkt aangewezen dat de gemeenteraad in het kader van het uitwerken op technisch vlak van zo goed mogelijke beslissingen meewerkt aan de gevraagde aanpassingen aldus en overgaat tot het goedkeuren van de nieuwe coördinatie voor deze belastingen.

BESLUIT

Artikel 1: de gemeenteraad verleent goedkeuring aan de hierboven vermelde en door de voogdijoverheid gevraagde aanvullingen bij het besluit van de gemeenteraad van 23 december 2013 dat integraal van kracht blijft.

Artikel 2: Gelet op de hierboven vermelde opmerkingen en aanvullingen wordt het belastingreglement gedeeltelijk hernomen voor volgende onderdelen:

- B1 Retributie op het afleveren van administratieve stukken.
- B2 Gemeentelijk belastingreglement op het afleveren van administratieve documenten en het verrichten van administratieve prestaties, begraafplaatsconcessies, lijkbezorging en op het aanvragen van VLAREM vergunningen.
- C3 Belasting op het verspreiden van reclamebladen
- D2 Gemeentebelasting op de leegstand van gebouwen en woningen

Artikel 3: de gemeenteraad neemt kennis van de aldus gedeeltelijk hernomen tekst zoals hierna:

B1. Belasting op het afleveren van administratieve stukken.

Gelet op artikel 42, Gemeentedecreet.

Gelet op het decreet van 30 mei 2008 zoals gewijzigd met de decreten van 28 mei 2010 en 17 februari 2012 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen.

Gelet op de omzendbrief BB 2011/01 dd.10 juni 2011, betreffende de coördinatie van de onderrichtingen over de gemeentefiscaliteit.

Overwegende dat de wet of het decreet voor het afleveren van bepaalde administratieve stukken reglementaire aanslagvoeten heeft vastgelegd.

Overwegende dat daarnaast de gemeente autonoom aanslagvoeten kan bepalen voor het afleveren van administratieve stukken.

Overwegende dat het afleveren van sommige administratieve stukken belangrijke kosten met zich meebrengt.

Gelet op artikel 288 van het Wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten.

Gelet op de financiële toestand van de gemeente.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Artikel 1:

Er wordt voor het aanslagjaar 2014 een belasting geheven op het afleveren van de in artikel 3 vermelde administratieve stukken. Deze belasting is verschuldigd onverminderd de door de wet of decreet vastgelegde belasting ten behoeve van de federale staat, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse gewest.

Artikel 2:

Deze belasting is verschuldigd door de personen of instellingen aan wie deze stukken, op verzoek of ambtshalve, worden uitgereikt.

Artikel 3:

De belasting is verschuldigd bij het afleveren van volgende stukken:

§1 elektronische identiteitskaarten;

§2 attest van immatriculatie, identiteitskaart voor vreemdelingen en verblijfskaart van onderdaan van een lidstaat van de Europese gemeenschappen, hierna vreemdelingenkaarten genoemd;

§3 elektronische vreemdelingenkaarten.

§4 paspoorten

§5 voorlopig en definitief rijbewijs, internationaal rijbewijs

Artikel 4:

Het bedrag van de belasting wordt als volgt vastgesteld:

§1 16 euro voor de in artikel 3 §1 vermelde elektronische identiteitskaarten; 117 euro voor de spoedprocedure; 182 euro voor de extreme spoedprocedure

§2 7 euro voor de in artikel 3 §1 vermelde elektronische identiteitskaarten voor kinderen jonger dan 12 jaar; 110 euro voor de spoedprocedure; 175 euro voor de extreme spoedprocedure

§3 5 euro voor de in artikel 3 §2 vermelde vreemdelingenkaarten; 5 euro voor het in artikel 3 §2 vermelde attest van immatriculatie

§4 16 euro voor de in artikel 3 §3 vermelde elektronische vreemdelingenkaarten.

§5 71 euro voor de in artikel 3 §4 vermelde paspoorten en 240 euro voor de spoedprocedure voor het bekomen van paspoorten

§6 20 euro voor de in artikel 3 §5 voorlopig en definitief rijbewijs, 16 euro voor het internationaal rijbewijs

Artikel 5:

De belasting wordt contant geïnd bij de aflevering van het administratieve stuk. Bij gebrek aan contante betaling wordt de belasting een kohierbelasting.

Artikel 6:

De belasting wordt ingevorderd met toepassing van de bepalingen van het decreet van 30 mei 2008, zoals gewijzigd met de decreten van 28 mei 2010 en 17 februari 2012.

Artikel 7:

Deze beslissing wordt aan de toezichthoudende overheid overgemaakt.

B2. Gemeentelijk retributiereglement op het afleveren van administratieve documenten en het verrichten van administratieve prestaties, begraafplaatsconcessie, lijkbezorging en op het aanvragen van VLAREM vergunningen.

Gelet op artikel 42, Gemeentedecreet.

Gelet op het decreet van 16 januari 2004, gewijzigd bij decreet van 18 april 2008 en 22 februari 2013, betreffende de begraafplaatsen en de lijkbezorging.

Gelet op de omzendbrief BB 2011/01 dd.10 juni 2011, betreffende de coördinatie van de onderrichtingen over de gemeentefiscaliteit.

Gelet op het BVE van 6 februari 1991, zoals gewijzigd, betreffende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, hierna VLAREM genoemd.

Overwegende dat het afleveren van sommige documenten belangrijke administratieve prestaties en/of onderzoekswerk met zich meebrengt.

Overwegende dat het billijk is dat de aanvrager van de documenten bijdraagt in die vergoeding van die prestaties en/of het onderzoekswerk.

Gelet op de financiële toestand van de gemeente.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Artikel 1:

Er wordt voor het financieel boekjaar 2014 een retributie geheven op het afleveren van administratieve documenten en het verrichten van administratieve prestaties vermeld in artikel 3, op de begraafplaatsconcessies, de lijkbezorging en op het aanvragen van VLAREM vergunningen.

Retributies op het afleveren van administratieve documenten en het leveren van administratieve prestaties.

Artikel 2:

De retributies vermeld in artikel 3 zijn verschuldigd door de persoon of instellingen aan wie, op eigen verzoek het document wordt afgeleverd of voor wie, op eigen verzoek, de prestaties worden verricht.

Artikel 3:

Volgende retributies zijn verschuldigd:

1. 2,5 euro voor de toezending van de uitnodigingen voor de gemeenteraad van het dienstjaar en dit langs niet-digitale weg;
2. 10 euro voor de eenmalige toezending van gegevenslijsten;
3. 12,50 euro per exemplaar voor de afgifte van geografische gegevenskaarten voor zover deze niet gratis ter beschikking worden gesteld voor hergebruik;
4. 25 euro per exemplaar voor de afgifte van een gemeentebegroting of een gemeenterekening van een financieel boekjaar;
5. 125 euro voor het afsluiten van een huwelijk op zaterdag;
6. 75 euro voor de afgifte van schriftelijke inlichtingen van stedenbouwkundige aard ten behoeve van notarissen en andere personen of verenigingen;
7. 5 euro voor de afgifte van afschriften in het kader van het decreet openbaarheid van bestuur
8. kopieën en prints: zwart/wit A4 - 0,25 euro; zwart/wit A3 - 0,5 euro; kleur A4 - 0,75 euro; kleur A3 - 1,25 euro
9. planafdruk kleur :15,00 euro/m²
10. planscan :5,00 euro/m²

Artikel 4:

Het ter beschikking stellen van alle documenten aan gemeenteraadsleden is vrijgesteld van retributie.

Artikel 5:

De retributie wordt contant geïnd.

Retributies voor begraafplaatsconcessies en de lijkbezorging.

Artikel 7:

Volgende retributies zijn verschuldigd voor een grafconcessie of voor een columbariumconcessie:

§1 375 euro voor een concessie van 50 jaar voor personen die op het ogenblik van het overlijden ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, vreemdelingenregister of wachtregister van de gemeente;

§2 750 euro voor een concessie van 50 jaar voor personen die op het ogenblik van het overlijden niet ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, vreemdelingenregister of wachtregister van de gemeente.

§3 375 euro voor het gebruik van een zandgraf zonder concessie voor personen die op het ogenblik van het overlijden niet ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, vreemdelingenregister of wachtregister van de gemeente.

§4 375 euro voor het gebruik van een zandgraf voor 2 personen met een concessie van 50 jaar die op het ogenblik van het overlijden ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, vreemdelingenregister of wachtregister van de gemeente .

§5 375 euro voor het gebruik van columbariumnis met een concessie van 10 jaar voor personen die op het ogenblik van het overlijden niet ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, vreemdelingenregister of wachtregister van de gemeente.

Artikel 8:

Volgende retributies zijn verschuldigd in verband met de lijkbezorging:

1. 125 euro voor ontgraving op verzoek van een persoon die instaat voor de lijkbezorging.
2. 310 euro voor het begraven in een grafkelder van 1 persoon.
3. 375 euro voor het begraven in een grafkelder van 2 personen.
4. 437 euro voor het begraven in een grafkelder van 3 personen.
5. 200 euro voor het begraven van de in een urne geplaatste as of voor het plaatsen van een urne in een columbariumnis.
6. 200 euro voor een asurnekelder.

Artikel 9:

Zijn vrijgesteld van retributies voor concessies van 50 jaar en het gebruik van een zandgraf:

1. de oudstrijders en de echtgenote.
2. de kosteloze lijkbezorging voor de inwoners van de gemeente.
3. de kosteloze lijkbezorging voor behoeftigen.

Artikel 10:

De retributie wordt contant geïnd.

Artikel 11:

De concessierechten zijn opgeschort tot aan de volledige betaling van het concessierecht.

Retributies voor het aanvragen van VLAREM vergunningen.

Artikel 12:

Er wordt voor het financieel boekjaar 2014 een retributie geheven voor het aanvragen van een milieuvergunning in toepassing van artikel 5 van het VLAREM en voor het aanvragen van een tijdelijke vergunning in toepassing van artikel 6 §1, 3,e, van het VLAREM.

Artikel 13:

Het bedrag van de retributie wordt vastgesteld op:

- 250 euro voor de aanvragen van vergunningen van klasse 1;
- 25 euro voor de aanvragen van vergunningen van klasse 2.

Artikel 14:

De retributie wordt contant geïnd.

Gemeenschappelijke bepalingen.

Artikel 15:

Deze beslissing wordt aan de toezichthoudende overheid overgemaakt.

C3 belastingverordening op de verspreiding van niet-geadresseerde drukwerken en van gelijkgestelde producten

De Gemeenteraad,

Gelet op het gemeentedecreet van 15 juli 2005, met latere wijzigingen;

Gelet op het decreet van 30 mei 2008 zoals gewijzigd met de decreten van 28 mei 2010 en 17 februari 2012 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, gewijzigd bij besluit van 4 mei 2012.

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (VLAREA), met latere wijzigingen;

Gelet op de uitvoering van de milieubeleidsvereenkomst reclaimedrukwerkafvalstoffen van 18 juli 2008;

Gelet op de omzendbrief BB 2011/01 dd.10 juni 2011, betreffende de coördinatie van de onderrichtingen over de gemeentefiscaliteit.

Gelet op de financiële toestand van de gemeente,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Artikel 1:

Er wordt voor het aanslagjaar 2014 een gemeentebelasting gevestigd op de verspreiding van niet-geadresseerde drukwerken en van gelijkgestelde producten, ongeacht of ze in brievenbussen worden gedeponereerd of op de openbare weg worden verspreid.

Onder gelijkgestelde producten wordt onder meer verstaan: alle stalen en reclaimedragers, door de adverteerder aangeboden, die diensten, producten of transacties doen gebruiken, verbruiken of aankopen.

De opsomming is niet limitatief.

Collectieve adresaanduiding per straat of gedeeltelijke adresvermelding wordt niet beschouwd als zijnde geadresseerd.

Artikel 2:

De belasting is verschuldigd door de fysieke persoon of rechtspersoon die de opdracht gaf aan de drukker om te drukken, of die opdracht gaf om het gelijkgestelde product te produceren.

Wanneer deze persoon geen aangifte heeft gedaan overeenkomstig art. 5 of niet gekend is, is de belasting verschuldigd door de persoon die op het drukwerk als verantwoordelijke uitgever wordt vermeld.

Artikel 3:

De tarieven bedragen:

- 0,0025 euro per bedeed exemplaar voor reclaimedrukwerk tot en met 10 gram;
- 0,0040 euro per bedeed exemplaar voor reclaimedrukwerk van meer dan 10 gram en tot en met 75 gram;
- 0,0060 euro per bedeed exemplaar voor reclaimedrukwerk van meer dan 75 gram en tot en met 225 gram;
- 0,0080 euro per bedeed exemplaar voor reclaimedrukwerk van meer dan 225 gram.

Artikel 4

Er is een vrijstelling van belasting:

1. wanneer de in artikel 2 bedoelde opdracht tot drukken of produceren uitgaat van politieke partijen die een lijst indienden voor de Europese, de federale, de gewestelijke, provinciale of gemeentelijke verkiezingen, of van kandidaten die op een dergelijke lijst voorkomen, en dit voor zover de drukwerken of gelijkgestelde producten verspreid worden in de periode tussen de in de betreffende kieswetgeving vastgestelde datum van terhandstelling van de voordrachten van de kandidaten en de dag van de verkiezing;

2. wanneer de verspreide drukwerken of gelijkgestelde producten hoofdzakelijk verband houden met een gemeentelijke volksraadpleging, en dat voor zover de drukwerken of producten verspreid worden in de periode tussen de indiening van het verzoek bedoeld in art. 206 van het gemeentedecreet en de beslissing van de gemeenteraad (of de districtsraad) om op een dergelijk verzoek niet in te gaan, of in de periode tussen de indiening van het verzoek bedoeld in art. 206 van het gemeentedecreet en de dag van de volksraadpleging of in de periode tussen de beslissing van de gemeenteraad (of: districtsraad) op eigen initiatief en de dag van de volksraadpleging.
3. voor de belastingplichtigen die in het Vlaamse gewest de reële kostprijs van de inzameling en recyclage van het oud papier afkomstig van hun drukwerken betalen via het fonds oud papier dat in het kader van de milieubeleidsvereenkomst reclaimedrukwerkafvalstoffen werd ingesteld.

Artikel 5:

De belastingplichtige moet binnen de veertien dagen na de verspreiding aangifte doen bij het gemeentebestuur. Deze aangifte bevat alle noodzakelijke inlichtingen voor het vestigen van de aanslag en een specimen van het verspreide drukwerk of het gelijkgesteld product.

Ingeval van periodieke verspreidingen kan een aangifte binnen de veertien dagen na de eerste verspreiding, ook gelden voor de daaropvolgende verspreidingen tijdens hetzelfde aanslagjaar. In dit geval, kan de belastingplichtige tussen 1 en 15 december een regularisatie-aangifte voor het ganse aanslagjaar indienen.

De belastingplichtige die vrijgesteld is overeenkomstig artikel 4 § 3, moet binnen de veertien dagen na de eerste verspreiding van het aanslagjaar, aangifte doen bij het gemeentebestuur. In deze aangifte verklaart hij dat hij aangesloten is bij het fonds oud papier dat in het kader van de milieubeleidsvereenkomst reclaimedrukwerkafvalstoffen werd ingesteld en dat hij in het Vlaamse gewest de reële kostprijs van de inzameling en recyclage van het oud papier afkomstig van zijn drukwerken bij het fonds oud papier betaalt. Het fonds oud papier maakt één keer per jaar, voor 15 mei, aan de gemeenten de lijst bekend van haar leden die de reële kostprijs van de inzameling en de recyclage van hun drukwerken betaald hebben.

Artikel 6:

Bij gebreke van een aangifte binnen de in artikel 5 vastgestelde termijn of bij onvolledige, onjuiste of onnauwkeurige aangifte kan de belastingplichtige ambtshalve worden belast volgens de gegevens waarover het gemeentebestuur beschikt, onverminderd het recht van bezwaar en beroep.

Vooraleer over te gaan tot de ambtshalve vaststelling van de belasting, betekent het college aan de belastingplichtige, per aangetekend schrijven, de motieven om gebruik te maken van deze procedure, de elementen waarop de aanslag is gebaseerd evenals de wijze van bepaling van deze elementen en het bedrag van de belasting.

De belastingplichtige beschikt over een termijn van dertig kalenderdagen vanaf de derde werkdag volgend op de verzending van de kennisgeving om zijn opmerkingen schriftelijk voor te dragen.

Artikel 7:

De overeenkomstig artikel 6 ambtshalve ingekohierde belasting wordt verhoogd met 10% van de verschuldigde belasting, met een minimum van 25 euro, bij een eerste overtreding, en 25% bij een tweede en volgende overtreding binnen hetzelfde belastingjaar.

Het bedrag van deze verhoging wordt ingekohierd.

Artikel 8:

De belasting wordt ingevorderd bij wege van een kohier dat vastgesteld en uitvoerbaar verklaard wordt door het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 9:

De belasting wordt ingevorderd met toepassing van de bepalingen van het decreet van 30 mei 2008, zoals gewijzigd met de decreten van 28 mei 2010 en 17 februari 2012.

Artikel 10:

Deze verordening wordt aan de toezichthoudende overheid toegezonden.

D2. Gemeentebelasting op de leegstand van gebouwen en woningen

De Gemeenteraad,

Gelet op het gemeentedecreet van 15 juli 2005, met latere wijzigingen;

Gelet op het decreet van 30 mei 2008 zoals gewijzigd met de decreten van 28 mei 2010 en 17 februari 2012 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen;

Gelet op het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteitsnormen- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, hierna Kamerdecreet genoemd;

Gelet op het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid, hierna het decreet genoemd, en latere wijzigingen;

Gelet op het Besluit Vlaamse Regering van 10 juli 2009 houdende nadere regelen betreffende het leegstandsregister en houdende wijziging van het Besluit Vlaamse Regering 2 april 1996 betreffende de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen

Gelet op de omzendbrief BB 2011/01 dd.10 juni 2011, betreffende de coördinatie van de onderrichtingen over de gemeentefiscaliteit.

Overwegende dat de langdurige leegstand van woningen en gebouwen in de gemeente moet voorkomen en bestreden worden;

Gelet op de financiële toestand van de gemeente,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Artikel 1

§1. Er wordt voor de het aanslagjaar 2014 een jaarlijkse gemeentebelasting gevestigd op de woningen en gebouwen die gedurende minstens twaalf opeenvolgende maanden zijn opgenomen in het gemeentelijk leegstandsregister.

Het gemeentelijk leegstandsregister wordt opgemaakt en bijgehouden overeenkomstig artikel 2.2.6 van het decreet grond- en pandenbeleid en onafhankelijk van het gewestelijk leegstandsregister en de daarbij eventueel toegekende vrijstellingen en schorsingen.

De definities van woningen en gebouwen uit artikel 1.2 van het decreet zijn toepasselijk, evenals de andere definities van artikel 1.2 van het decreet.

Leegstaande gebouwen zijn gebouwen als omschreven in artikel 2.2.6 van het decreet.

Leegstaande woningen zijn woningen als omschreven in artikel 2.2.6 van het decreet.

§2. De belasting voor een leegstaande woning of een leegstaand gebouw is voor het eerst verschuldigd vanaf het ogenblik dat die woning of dat gebouw gedurende twaalf opeenvolgende maanden is opgenomen in het gemeentelijk leegstandsregister.

Zolang het leegstaand gebouw of de leegstaande woning niet uit het leegstandsregister is geschrapt, is de belasting van het aanslagjaar verschuldigd op het ogenblik dat een nieuwe termijn van twaalf maanden verstrijkt.

Artikel 2

[§1.] De belasting is verschuldigd door de houder van het zakelijk recht betreffende het leegstaande gebouw of de leegstaande woning op het ogenblik dat de belasting van het aanslagjaar verschuldigd wordt.

Ingeval er een recht van opstal, erfpacht of vruchtgebruik bestaat, is de belasting verschuldigd door de houder van dat zakelijk recht van opstal, van erfpacht of van vruchtgebruik op het ogenblik dat de belasting van het aanslagjaar verschuldigd wordt.

§2. Ingeval van mede-eigendom zijn de mede-eigenaars hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de totale belastingschuld.

Ingeval er meerdere andere houders zijn van het zakelijk recht zijn deze eveneens hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de totale belastingschuld.

§3. De overdrager van het zakelijk recht moet de verkrijger ervan in kennis stellen dat het goed is opgenomen in het leegstandsregister.

Tevens moet hij per aangetekend schrijven een kopie van de notariële akte bezorgen aan de gemeente, binnen twee maanden na het verlijden van de notariële akte. Deze kopie bevat minstens de volgende gegevens:

- naam en adres van de verkrijger van het zakelijk recht en zijn eigendomsaandeel,
- datum van de akte, naam en standplaats van de notaris;
- nauwkeurige aanduiding van de overgedragen woning of het gebouw

Bij ontstentenis van deze kennisgeving wordt de overdrager van een zakelijk recht, in afwijking van §1, als belastingschuldige beschouwd voor de eerstvolgende belasting die na de overdracht van het zakelijk recht wordt gevestigd.

Artikel 3

De belasting bedraagt:

- 1000 € voor een volledig gebouw of woonhuis
- 75 € voor individuele kamer of studentenkamer zoals gedefinieerd in het kamerdecreet
- 300 € voor elk overig gebouw, woongelegenheden of appartement

Artikel 4

§ 1. Van de leegstandsheffing zijn vrijgesteld:

- 1° de belastingplichtige die volle eigenaar is van één enkele woning, bij uitsluiting van enige andere woning;
- 2° de belastingplichtige die in een erkende ouderenvoorziening verblijft, of voor een langdurig verblijf werd opgenomen in een psychiatrische instelling;
- 3° de belastingplichtige waarvan de handelingsbekwaamheid beperkt werd ingevolge een gerechtelijke beslissing;
- 4° de belastingplichtige die sinds minder dan één jaar zakelijk gerechtigde is van het gebouw of de woning, met dien verstande dat deze vrijstelling slechts geldt voor het heffingsjaar volgend op het verkrijgen van het zakelijk recht.

§ 2. Een vrijstelling wordt verleend indien het gebouw of de woning:

- 1° gelegen is binnen de grenzen van een door de bevoegde overheid goedgekeurd onteigeningsplan;
- 2° geen voorwerp meer kan uitmaken van een stedenbouwkundige vergunning omdat een voorlopig of definitief onteigeningsplan is vastgesteld;

- 3° krachtens decreet beschermd is als monument, of opgenomen is op een bij besluit vastgesteld ontwerp van lijst tot bescherming als monument;
- 4° deel uitmaakt van een krachtens decreet beschermd stads- of dorpsgezicht of landschap, of van een stads- of dorpsgezicht of landschap dat opgenomen is op een bij besluit vastgesteld ontwerp van lijst tot bescherming als stads- of dorpsgezicht of landschap;
- 5° vernield of beschadigd werd ten gevolge van een plotse ramp, met dien verstande dat deze vrijstelling slechts geldt gedurende een periode van drie jaar volgend op de datum van de vernieling of beschadiging;
- 6° onmogelijk daadwerkelijk gebruikt kan worden omwille van een verzegeling in het kader van een strafrechtelijk onderzoek of omwille van een expertise in het kader van een gerechtelijke procedure, met dien verstande dat deze vrijstelling slechts geldt gedurende een periode van twee jaar volgend op de aanvang van de onmogelijkheid tot daadwerkelijk gebruik;
- 7° gerenoveerd wordt blijkens een niet vervallen stedenbouwkundige vergunning voor stabiliteitswerken of sloopwerkzaamheden, met dien verstande dat deze vrijstelling slechts geldt gedurende een termijn van drie jaar volgend op het uitvoerbaar worden van de stedenbouwkundige vergunning;
- 8° het voorwerp uitmaakt van een overeenkomst met het oog op renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden in de zin van artikel 18, § 2, van de Vlaamse Wooncode;
- 9° het voorwerp uitmaakt van een door de gemeente, het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn of een sociale woonorganisatie verkregen sociaal beheersrecht, overeenkomstig artikel 90 van de Vlaamse Wooncode.

Indien de belastingplichtige de leegstand laat aanhouden omwille van een vreemde oorzaak die de belastingplichtige niet kan worden toegerekend, wordt eveneens een vrijstelling verleend.

Artikel 5

De belasting wordt ingevorderd bij wege van een kohier.

Artikel 6

De belasting wordt ingevorderd met toepassing van de bepalingen van het decreet van 30 mei 2008, zoals gewijzigd met de decreten van 28 mei 2010 en 17 februari 2012.

Artikel 7

Deze verordening wordt aan de toezichthoudende overheid toegezonden.

6 Financiën - brandweer - definitieve afrekening forfaitaire bijdrage brandweer voor de jaarrekeningen 2006 tem 2010 – advies

(Raadslid Hendrik Bogaert vervoegt de zitting.)

DEBAT

Raadslid Geert Orbie, voor de N-VA-fractie, benadrukt dat het voorgelegde negatief advies gesteund wordt. Het probleem komt echter grotendeels voor door het feit dat Jabbeke ingedeeld werd bij de Y-centra. In het verleden is Zuienkerke erin geslaagd om te verhuizen naar een Z-centra, hoewel Brugge dichterbij ligt. Hoe komt het dat Zuienkerke daar wel in geslaagd is en Jabbeke niet? Heeft het schepencollege hierin voldoende inspanning gedaan? In het verleden stelden wij vast dat de brandweeraffaire met enkele jaren vertraging kwamen. Er was een vorm van rechtsonzekerheid door het feit dat Harelbeke bezwaar aangetekend had tegen de verdelingsmethode. Intussen is er op 24 januari 2013 een nieuwe wet van kracht geworden. Dit is een wet die door de CD&V gestemd werd. De CD&V/PSC levert de minister van Binnenlandse Zaken die de tekst van de gouverneur goedgekeurd heeft. Jabbeke heeft ook een staatssecretaris die beloofd heeft dat hij “iets voor de gemeente kon doen bewegen in Brussel”. Het raadslid benadrukt dat hij als CD&V-burgemeester “not

amused” zou zijn. Wat gaat de burgemeester op politiek vlak doen om dit op te lossen? Werd de gouverneur, eveneens van CD&V-signatuur, reeds gecontacteerd?

De verdelingsregeling van de gouverneur is als een gesloten vat. Elke euro die Jabbeke minder zou moeten betalen, is een euro die voornamelijk Brugge niet zal ontvangen. Als goede huisvader moet intussen de nodige voorzieningen getroffen worden binnen het financieel beheer. Hoe wordt dit binnen de BBC opgelost?

Tenslotte wordt nog verwezen naar de zaak van de gemeenteontvanger. Elke euro die toen verloren werd, zou nu goed gebruikt kunnen worden.

In concreto worden volgende vragen gesteld:

- 1 waarom werd Jabbeke niet ingedeeld bij een Z-centrum zoals Zuienkerke
- 2 welk initiatief wordt er genomen op politiek vlak
- 3 zal men als goede huisvader de nodige voorzieningen treffen op vlak van financieel beheer. Waar gaat men het geld halen wanneer het volle bedrag moet betaald worden?

Door de burgemeester wordt geantwoord:

- (1) Door de burgemeester wordt benadrukt dat dit een problematiek is van bij de fusie van gemeenten. Jabbeke was vragende partij om aan te sluiten bij Gistel of Torhout. Dit werd door de gouverneur niet weerhouden. Dit werd enkel toegestaan voor Zuienkerke.
- (2) De burgemeester wijst er op dat hij al persoonlijk contact gehad heeft met de gouverneur. Er is nu een termijn van 60 dagen om bezwaar in te dienen, waarna de gouverneur een beslissing zal nemen. De gouverneur kan het bezwaar aanvaarden of verwerpen.
- (3) Met betrekking tot het financiële aspect mag er op de feiten niet vooruitgelopen worden. Indien het bezwaar aanvaard wordt, dan moet er slechts beperkt aanpassingen gebeuren aan het budget en de meerjarenplanning. Het is te vroeg om op deze vraag nu te antwoorden, maar het is evident dat indien nodig hiervoor het huiswerk zal overgedaan worden.

Door de voorzitter wordt aangevuld dat bij de verwijzing naar het verleden er moet gelet worden op het feit dat Jabbeke een matige bijdrage had, zodat de herindeling bij een Z-korps minder prioritair was. Door de toepassing met terugwerkende kracht van de nieuwe wet stelt er zich nu pas een groot probleem. Voor het politieke luik kan meegedeeld worden dat de SP.A-fractie ondertussen ook reeds stappen heeft ondernomen om op het federaal niveau mee te werken aan een oplossing. Uiteindelijk is het een probleem dat voor de drie betrokken gemeenten het over verschillende politieke families gaat. In Bredene is er een SP.A-meerderheid en in Alveringem is het bestuur vermoedelijk van N-VA-strekking. Er wordt een oproep gedaan om gezamenlijk de politieke invloed aan te wenden om dit op te lossen voor de gemeente Jabbeke.

BEHANDELING

Door de gouverneur (document 272981 van 7/02/2014, ontvangen op 11/02/2014) wordt het voorstel van definitieve berekening van de forfaitaire kosten van de brandweer voor de jaren 2006 tot en met 2010 voor de gemeente Jabbeke gelaten, telkens verminderd met het voorschot dat overeenkomstig de onderrichtingen van de minister van Binnenlandse Zaken reeds werd geïnd voor het betreffende jaar.

Overeenkomstig artikel 10 §4, 3° van de Wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, gewijzigd door de Wet van 14 januari 2013, beschikt de gemeenteraad over 60 dagen om over dit voorstel een gemotiveerd advies uit te brengen.

Gemeenten zonder eigen brandweerdienst betalen mee in de brandweerkosten van het korps dat hen beschermt. Gemeenten zonder korps noemt men “beschermden gemeenten”. Gemeenten met een korps dat instaat voor intergemeentelijke bescherming noemt men “gemeenten-groepscentra”.

De meeste gemeenten die in West-Vlaanderen geen eigen brandweerkorps hebben worden bediend door een zogenaamd Z-centrum (vb Torhout en Gistel). Slechts 3 gemeenten (Alveringem, Bredene en Jabbeke) worden rechtstreeks door een stedelijk brandweerkorps (zgn Y-centrum) bediend. De Z-

centra (kleinere korpsen) betalen ook een kleine opleg aan Y-centra (stedelijke korpsen) voor hun ondersteuning.

Dit debat is niet nieuw. Kort na de fusie van gemeenten kwam dit reeds uitvoerig aan bod waarna de gouverneur en met hem alle gemeenten van West-Vlaanderen een verdeelsleutel aannamen die een bepaald evenwicht inhield.

De kern van het probleem zit hem in het feit dat gouverneur, zich baserend op een wetwijziging van 14/01/2013, met terugwerkende kracht en zonder rekening te houden met het belang van de door de Y-centra bediende gemeenten, eigenmachtig een berekeningsmethode heeft uitgewerkt met invulling van bepaalde parameters waarvan de toepassing tot het praktisch resultaat leidt dat de kostprijs voor de gemeenten die beschermd worden door een Y-centrum quasi verviervoudigt.

Onder de oude regeling mocht de kost van het beroepspersoneel van de groepscentra dat aangerekend werd *“niet meer dan 10 % uitgaan boven het minimum beroepspersoneel zoals door de Koning vastgesteld”*. De gouverneur kon toen wel, *“wegens regionale of lokale omstandigheden, één of meer van die gemeenten machtigen de kosten in verband met het beroepspersoneel daarboven, geheel of gedeeltelijk in rekening te brengen. De Koning legde de normen vast, die de gouverneur moest toepassen voor het bepalen van deze kosten”*. Deze bepaling is opgeheven, en blijkbaar in die zin geïnterpreteerd dat nu alle kosten worden doorgerekend, zonder rekening te houden met de andere mogelijkheden die de wet laat om correcties door te voeren.

Ook andere normen die bepalend zijn voor de berekeningsmethode, en die vóór de wetwijziging van 24/01/2013 bij Koninklijk Besluit vastgelegd moesten worden, zijn nu discretionair vastgelegd door de gouverneur. Het gaat inzonderheid om de bepaling van het aandeel van de Z-korpsen in de kosten van de Y-centra (art. 10, §2, 4°-5°), en de bepaling van het eigen aandeel van de gemeenten-centrum van een gewestelijke groep (art. 10, §3).

De gouverneur heeft zijn berekening laten voorafgaan door voorlegging aan de Minister van Binnenlandse Zaken die weliswaar bij brief van 31/01/2014 de berekeningswijze aanvaardde, maar er (terecht) op wees dat de gehanteerde forfaitaire percentages in het berekeningsmodel onvoldoende zijn gemotiveerd.

Voor Jabbeke zou er nog te betalen zijn voor: 2006 – 427.743,19 euro, 2007 – 516.072,59 euro, 2008 – 491.740,26 euro, 2009 – 515.782,60 euro, 2010 – 489.544,63 euro.

Dit zou inhouden dat Jabbeke in totaal liefst 2.440.883,27 euro moet betalen en er nog een soortgelijke afrekening voor de jaren 2011 - 2013 verwacht moet worden, terwijl in de boekhouding slechts een bedrag van 653.704,26 euro is gereserveerd.

Het gevraagde gemeentelijk aandeel van Jabbeke in de kostprijs van de brandweer is met inbegrip van de reeds betaalde voorschotten: 2006 - 541.348,61 euro, 2007 - 631.998,29 euro, 2008 - 610.903,30 euro, 2009 - 638.923,28 en 2010 - 612.585,86 euro. Het gaat om gigantische bedragen die de financiën en de goede werking van de gemeentelijke administratie dreigen te ondermijnen.

De werkwijze is vanuit een standpunt van een behoorlijke bestuurlijke samenwerking niet aanvaardbaar. Voordien betaalde Jabbeke: 2003 – 151.090,93 euro, 2004 – 132.021,72 euro - 2005 – 142.947,67 euro en dus 4 keer minder. De voorgenomen verhoging werd nooit gecommuniceerd zodat daar ook geen rekening mee gehouden kon worden bij de introductie van de nieuwe beleids- en beheercyclus.

De gemeente ontving de vorige jaren volgende documenten die ook aan de gemeenteraad werden voorgelegd:

--26/11/2009 (document 133755) - 193797 euro - gemeenterekening 2007. Dit bedrag werd evenwel niet afgehouden van de rekening. Er volgde annulering met document 142824 wegens: "*De berekening van deze brandweerbijdragen is gebaseerd op de berekening gemaakt in het kader van de brandweershervorming. Naar analogie met de berekening van de reeds afgewerkte dienstjaren werd de gemeente Harelbeke hierin niet betrokken.*

De Minister van Binnenlandse Zaken is echter van oordeel dat ingevolge de wet van 20 juli 2005 houdende diverse bepalingen waarbij o.a. artikel 10 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming werd gewijzigd, de gemeente Harelbeke met ingang van 1 januari 2006 opnieuw bij de berekening van de brandweerbijdragen moet betrokken worden. In de gegeven omstandigheden heb ik beslist de procedure met betrekking tot de berekening van het dienstjaar 2008, gemeenterekening 2007 stop te zetten."

- 20/09/2010 (document 160136) -200.340,69 euro – afrekening voor de gemeenterekening 2002
- 16/03/2011 (document 176212) – 151.050,93 euro - afrekening voor de gemeenterekening 2003
- 15/07/2011 (document 186936) – 132.021, 72 euro - afrekening voor de gemeenterekening 2004
- 24/01/2012 (document 204226) – 142.947,67 euro - afrekening voor de gemeenterekening 2005
- 01/06/2012 (document 217223) – 113.605,42 euro - gemeenterekening 2006 (voorschot)
- 29/11/2012 (document 232109) – 115.925,70 euro - gemeenterekening 2007 (voorschot)
- 8/03/2013 (document 243716) – 119.163,05 euro - gemeenterekening 2008 (voorschot)
- 8/11/2011 (document 198415) over de omslag van de brandweerkosten vanaf dienstjaar 2007 (rekening 2006).

In deze omzendbrief van de gouverneur wordt een tijdslijn voorop gezet omtrent de toekomstige afrekening van de brandweerkosten die vertraging heeft wegens de vernietiging door de raad van state van een uitvoeringsbesluit, maar er wordt op geen enkel ogenblik melding gemaakt van een ernstige te verwachten wijziging in de methode van aanrekening.

Niets liet dus vooruit zien dat er een afrekening zou volgen met een vermenigvuldigingsfactor 4.

Deze afrekening kon door de gouverneur blijkbaar nu pas opgemaakt worden, omdat er sinds 2006 een juridisch probleem was ten gevolge van de annulering van een koninklijk besluit door de Raad van State. Bij wet van 14 januari 2013 (BS 7 februari 2013) werden een aantal wijzigingen aangebracht aan de wet van 31/12/1963 betreffende de civiele bescherming.

Door de gouverneur wordt de afrekening van de kosten 2006 - 2010 gemaakt, zich beroepend op de recente wijziging van artikel 10 van de Wet van 31/12/1963 betreffende de civiele bescherming en rekening houdende met de voorschotten die de gemeente in het verleden reeds heeft betaald.

Wegens het belang voor de gemeente en techniciteit van de materie werd door het schepencollege beslist om een raadsman aan te stellen in de persoon van meester Arnoud Declerck uit Harelbeke, die de nodige handelingen kan stellen ter verdediging van de belangen. Mr. Declerck is de raadsman van een aantal gemeenten uit West-Vlaanderen (Menen, Zwevegem, Kuurne, Anzegem) die de Wet van 14 januari 2013 betwisten voor het Grondwettelijk Hof en terugvordering doen van de kosten ten aanzien van de Belgische Staat.

BEZWAREN TEN AANZIEN VAN DE VOORGELEGDE AFREKENING:

A. Onwettigheid van het optreden van de gouverneur - machtsoverschrijding

A.1

De provinciegouverneur brengt bijdragen in rekening zonder daartoe krachtens de wet bevoegd te zijn.

In een rechtsstaat wordt de werking van het staatsapparaat beheerst door het wettigheidsbeginsel, wat impliceert dat een overheidsorgaan pas rechtmatig kan optreden wanneer dit gebeurt in overeenstemming met de wet (Mast, Dujardin, Van Damme en Vande Lanotte, Overzicht van het Belgisch Administratief recht, 18de editie 2009, nr. 17, p. 18; zie ook de artikelen 105, 108 en 159 van de Grondwet).

De omslag van brandweerkosten tussen steden en gemeenten wordt geregeld door artikel 10 van de Wet betreffende de Civiele Bescherming van 31 december 1963.

Voor de jaren 2006 tot en met 2010 moet toepassing worden gemaakt van de wettekst, zoals deze van kracht was na de wetwijziging van 20 juli 2005.

Het toen geldend artikel 10 van de Wet bepaalde dat inzake:

- de in aanmerking komende kosten van de brandweerdiensten van de gemeenten-gewestelijke groepscentra van de provincie (art. 10, §2, 3°),
- de forfaitaire verhoging ter dekking van de eventuele interventies van de gemeenten-groepscentra categorie Z ter versterking van de centra X en Y (art. 10, §2, 4°),
- het aandeel dat de gemeente-groepscentrum van een gewestelijke groep moet dragen (art. 10, §3), de Koning de normen moet vastleggen voor de bepaling van de respectieve kosten, de forfaitaire som of het aandeel.

Het desbetreffend Koninklijk Besluit van 25 oktober 2006 werd evenwel vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 204.782 d.d. 04 juni 2010.

Er is bijgevolg geen wettelijke of reglementaire basis die de Gouverneur zou toelaten om eigenmachtig berekeningscriteria of berekeningsformules vast te leggen en toe te passen.

De bevoegde minister heeft dit uitdrukkelijk erkend en met zoveel woorden bevestigd bij de behandeling van het wetsontwerp dat aanleiding gaf tot de wetwijziging van 14 januari 2013 (zie hierna, onder punt 2):

“ Een koninklijk besluit van 25 oktober 2006 heeft de normen vastgesteld voor de bepaling van de aanvaardbare kosten van voornoemd aandeel.

De Raad van State heeft dit koninklijk besluit via zijn arrest nr. 204 782 van 4 juni 2010 vernietigd. In dat arrest heeft de Raad de terzake aan de gouverneur verleende machtiging als onwettig en buitensporig aangemerkt. Tevens oordeelde de Raad dat er sprake was van discriminatie tussen de gemeenten, omdat die aan de willekeur van de gouverneur waren onderworpen.

Naar aanleiding van dit arrest van de Raad van State beschikken de gouverneurs op dit ogenblik niet meer over enige wettelijke basis om over te gaan tot de verdeling van de kosten van de openbare brandweerdiensten tussen gemeenten-groepscentra en beschermde gemeenten.
(...) ”

Wanneer de wetgever een bevoegdheid toewijst aan de Koning, dan mag de Koning daarover niet beschikken door deze te delegeren aan een ondergeschikt bestuur, bv. een minister of een provinciegouverneur:

“ Daarom is delegatie van bevoegdheid, vanuit een publiekrechtelijk oogpunt, verwerpelijk en komt het de Koning bv. niet toe de hem door artikel 108 G.W. opgedragen verordenende bevoegdheid aan een minister op te dragen. ”

(Mast, Dujardin, Van Damme en Vande Lanotte, Overzicht van het Belgisch Administratief recht, 18de editie 2009, nr. 20, p. 20)

De Raad van State heeft in het arrest van 4 juni 2010 – dat geldt ‘erga omnes’ – op ondubbelzinnige wijze vastgesteld dat de Koning de normering en berekeningswijze van het aandeel dat desgevallend ten laste komt van de gemeente-groepcentrum niet kan delegeren aan de gouverneur, nu dit strijdig zou zijn met artikel 10 van de Wet betreffende de Civiele Bescherming en het legaliteitsbeginsel zoals vastgelegd in artikel 162 van de Grondwet (zie het arrest, blz. 7, tweede alinea).

Wanneer de wet het vastleggen van de normering toevertrouwt aan de Koning, dan kan de aldus toegewezen bevoegdheid niet worden gedelegeerd aan de minister van binnenlandse zaken, noch aan de provinciegouverneurs, zonder in strijd te komen met het legaliteitsbeginsel.

De provinciegouverneur bezondigt zich dus onbetwistbaar aan machtsoverschrijding wanneer hij, na het vernietigingsarrest van 4 juni 2010, voor verstreken dienstjaren toch (supplementaire) bijdragen in rekening brengt op grond van criteria en berekeningsformules die niet in de wet zijn vastgelegd.

A.2

Noch de bevoegde minister, noch de gouverneur, kunnen zich voor de jaren 2006 tot en met 2010 beroepen op de wijziging van artikel 10 van de Wet betreffende de Civiele Bescherming, zoals ingevoerd door de Wet van 24 januari 2013.

De wetswijziging van 14 januari 2013 heeft immers geen terugwerkende kracht.

De wet wijkt niet af van het principieel verbod van terugwerkende kracht zoals vastgelegd in artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek, dat erkend is als algemeen rechtsbeginsel: “De wet beschikt alleen voor het toekomstige; zij heeft geen terugwerkende kracht” (art. 2 B.W.).

De nieuwe bepalingen van artikel 10, zoals ingevoerd door de Wet van 14 januari 2013, gelden dus enkel voor de toekomst en niet voor de verstreken dienstjaren.

A.3

Nog afgezien van de ongrondwettigheid van de gewijzigde bepalingen van artikel 10 (waaromtrent alle voorbehoud, gezien de lopende procedure voor het Grondwettelijk Hof), en de vaststelling dat deze niet met terugwerkende kracht kunnen worden toegepast, laat ook de huidige wettekst de provinciegouverneur niet toe om op rechtsgeldige wijze en eigenmachtig berekeningscriteria in te vullen of concrete berekeningsmethodes uit te vaardigen en toe te passen.

Enkel de wetgever kan immers financiële verplichtingen opleggen aan gemeenten.

Het legaliteitsbeginsel is in artikel 162 G.W. specifiek verankerd ter bescherming van de gemeentelijke autonomie. De grondwetgever heeft aldus de gemeentelijke instellingen willen beschermen tegen de uitvoerende macht, zodat onder meer financiële verplichtingen van de gemeenten “bij de wet” geregeld moeten worden, en niet door de organen van de uitvoerende macht (Mast, Dujardin, Van Damme en Vande Lanotte, o.c., nr. 560.6, p. 525).

Ten aanzien van een beschermde gemeente die niet over een eigen brandweerdienst beschikt, is weliswaar in artikel 10, §4, 1° van de Wet een berekeningsformule opgenomen, maar een aantal parameters zijn afhankelijk van de vaststelling van de in aanmerking komende kosten van de brandweerdiensten van de gemeenten-gewestelijke groepscentra van de provincie zoals bedoeld in artikel 10, §2, 1°, verhoogd of verlaagd op grond van artikel 10, §2, 4° en 5°, alsook van het aandeel dat de gemeenten-gewestelijke groepscentra moeten dragen (art. 10, §3),

En zoals hiervoor aangetoond, kunnen deze parameters niet op wettige wijze door de minister noch door de gouverneur worden vastgesteld.

Het volstaat inderdaad niet dat in artikel 10, §§ 2 en 3 van de Wet betreffende de Civiele Bescherming een aantal criteria zijn opgenomen op grond ter berekening van bijdragen van de gemeentegroepscentra, dat dit de gouverneur zou toelaten om eigenmachtig die criteria concreet in te vullen en een wijze van berekening vast te leggen. Niet de criteria als zodanig (bevolkingscijfer, kadastraal inkomen, lokale en regionale omstandigheden) zijn doorslaggevend, wel de wijze waarop deze criteria met elkaar worden gecombineerd en in een concrete berekeningsmethode worden omgezet. En het is precies deze berekeningsmethode die niet overgelaten kan worden aan de willekeur van de provinciegouverneurs (noch van de minister van Binnenlandse Zaken).

Zowel het vastleggen van de berekeningsmethode als zodanig, als elke individuele beslissing die met toepassing van zulke berekeningsmethode zou worden genomen, is onvermijdelijk strijdig met de hiervoor aangehaalde grondwettelijke beginselen en derhalve manifest onwettig (art. 159 van de Grondwet).

A.4

Zonder afbreuk te doen aan de hiervoor uiteengezette fundamentele bezwaren, stelt de gemeenteraad bovendien vast dat de provinciegouverneur zijn voorgenomen beslissing niet naar behoren motiveert, en zich kennelijk beroept op instructies van de minister van binnenlandse zaken die evenmin de wettigheidstoets kunnen doorstaan:

- a. De bepaling van de forfaitaire som, bedoeld in artikel 10, §2, 4° en 5° wordt bepaald op 6% op basis van de “historische meerkost van de Y-korpsen t.o.v. de Z-korpsen”. Dit wordt op geen enkele wijze toegelicht of onderbouwd. De vraag is trouwens niet hoeveel duurder de Y-korpsen zijn t.o.v. de Z-korpsen, maar wél wat de reële impact is van de kosten “ter dekking van de interventies van Z-korpsen ter versterking van de Y-korpsen”. Ter zake wordt geen enkele informatie of berekeningselement verstrekt, laat staan dat er een draagkrachtige motivering zou zijn ter bepaling van het voorgestelde percentage.
- b. Artikel 10, §3 van de wet voorziet dat de gouverneur het aandeel van een gemeentegroepscentrum vaststelt “in functie van de lokale en regionale omstandigheden rekening houdend met hoofdzakelijk het bevolkingscijfer en het kadastraal inkomen”. Nu blijkt uit de voorgestelde berekening dat niet “hoofdzakelijk” maar *uitsluitend* rekening wordt gehouden met het kadastraal inkomen en het bevolkingscijfer, wat als algemene regel niet verenigbaar is met de wettekst, en overigens op geen enkele wijze wordt gemotiveerd of onderbouwd.

A.5

Concreet blijkt uit de vergelijking van de afrekeningen tot en met het jaar 2005 en de nu voorgestelde afrekening dat de door de gouverneur (met machtsoverschrijding) vastgestelde berekeningsmethode ertoe leidt dat de gevorderde bijdrage ongeveer verviervoudigt.

Het enkel feit dat bij ongewijzigde feitelijke omstandigheden de bijdrage voor een beschermde gemeente met circa 400% stijgt, wijst er meteen op dat op een kennelijk onredelijke wijze gebruik is gemaakt van de ontoelaatbare delegatie van bevoegdheid aan de gouverneur. Uit nader onderzoek blijkt dat dit inzonderheid te wijten is aan een combinatie van volgende factoren:

- a. Het feit dat de “*uitgaven welke uiteraard ten laste komen van de gewestelijke groepscentrumgemeente*” (artikel 10, §2, 2°, c) zonder draagkrachtige motivering begroot worden op amper 15%, wat een manifeste onderschatting is.

- b. Het feit dat geen rekening werd gehouden met de plaatselijke omstandigheden maar uitsluitend met kadastraal inkomen en bevolkingscijfer, niet met andere lokale omstandigheden. Zoals hiervoor aangegeven, is de minister niet bevoegd om het aandeel van de specifieke lokale omstandigheden te reduceren tot maximaal 30%, en is de gouverneur niet bevoegd om dit aandeel zonder meer op 0% te plaatsen. Deze arbitraire percentages leiden tot manifest disproportionele lasten voor de beschermde gemeenten. De werkelijkheid is dat de kosten van vnl. de Y-korpsen van Brugge en Oostende hoog oplopen omwille van de aldaar gevestigde bedrijventra en de haven. Het is kennelijk onredelijk om daarmee geen rekening te houden en kleinere gemeenten louter op basis van kadastraal inkomen en bevolkingscijfer te laten bijdragen in deze kosten die uitsluitend toerekenbaar zijn aan de specifieke noden van Brugge en Oostende.

B. Schending van beginselen van behoorlijk bestuur

B.1

Meer dan 25 jaar werd een verdelingsmechanisme toegepast dat voor Jabbeke resulteerde in een jaarlijkse bijdrage van ongeveer 150 000 euro.

Voor de jaren 2006 en volgende werden voorschotten in rekening gebracht in dezelfde orde van grootte, berekend aan een gemiddelde van 80% van de jaren 2003, 2004 en 2005.

Door nu een gewijzigde berekeningsmethode met terugwerkende kracht toe te passen, zou vanaf het jaar 2006 de bijdrage van de gemeente Jabbeke met liefst 400% verhogen. Het gaat om een volstrekt onvoorzienbare meerkost van liefst 2.440.883,27 euro voor de jaren 2006-2010. Als (zoals aangekondigd) dezelfde methode toegepast zou worden voor de jaren 2011-2013, zou de rekening oplopen tot ruim vier miljoen euro, ten opzichte van een jaarbudget van circa 13,5 miljoen euro in 2010. Het is duidelijk dat dit de gemeentefinanciën volledig onderuit haalt.

Door jarenlang voorschotten in rekening te brengen die in orde van grootte in lijn lagen met de bijdragen die tot en met het jaar 2005 werden betaald, is het retroactief toepassen van een onwettige nieuwe berekeningsmethode op zijn minst ook strijdig met de elementaire beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het **redelijkheids-, het zorgvuldigheids-, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel**.

In een rechtsstaat moeten alle rechtssubjecten, dus ook gemeenten, kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid van de hogere overheid. Het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel vereist dat het vaststellen van de toepasselijke rechtsregels, ook in het kader van de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, door de overheid op een consequente, voorzienbare en duidelijke wijze en binnen een redelijke termijn gebeurt (I. Opdebeek en M. Van Damme, *Beginselen van Behoorlijk Bestuur*, Die Keure 2006, nr. 424). Daaruit vloeit onder meer het principiële verbod voort van niet-retroactiviteit van administratieve rechtshandelingen van reglementaire of individuele aard, dat strekt tot stabiliteit en rechtszekerheid van bestaande rechtsverhoudingen (I. Opdebeek en M. Van Damme, *o.c.*, nrs. 427 en 432). Zonder wettelijke machtiging (die in casu niet voorhanden is, cfr. *supra*, onder A.2), kan een afwijking van het verbod van retroactiviteit slechts in uitzonderlijke omstandigheden worden gebillijkt, en zelfs dan nooit afbreuk doen aan de rechtszekerheid.

Het feit dat de federale overheid door eigen onzorgvuldigheid en nalatigheid, meer bepaald door het uitvaardigen op 25 oktober 2006 van een onwettig Koninklijk Besluit, gevolgd door een jarenlange passiviteit na de vernietiging ervan bij arrest van 4 juni 2010 van de Raad van State, niet in staat bleek om op een rechtmatige wijze de bijdragen vast te stellen inzake brandbeveiliging, kan evident geen

alibi zijn om nu zeven jaar in de tijd terug te gaan en ten laste van de gemeente Jabbeke draconische supplementen te gaan invorderen.

Dit is volstrekt onverenigbaar met het gewettigd vertrouwen dat al die jaren werd gewekt, o.m. door het aanrekenen van een provisie die in de lijn lag van de bijdragen die tot en met het jaar 2005 in rekening werden gebracht.

B.2

Tot 2005 werd een berekeningsmethode gevolgd die resulteerde in beperkte en aanvaarbare verschillen tussen de bijdragen die aangerekend werden aan gemeenten die zich min of meer in een vergelijkbare situatie bevinden.

Zeker in combinatie met de retroactieve toepassing die de gouverneur wenst te maken van de nieuwe betwiste berekeningsmethode, resulteert die in een onbetwistbare en flagrante schending van het **gelijkheidsbeginsel**.

Het volstaat de cijfers te vergelijken van de drie gemeenten (Bredene, Alveringem en Jabbeke) die worden beschermd door een stedelijk Y-korps met deze van gemeenten die beroep doen op de bescherming van een Z-korps

Waar bijvoorbeeld voor het jaar 2010 aan Jabbeke (met 13624 inwoners) 612.000 euro aangerekend zou worden, bedraagt de bijdrage slechts de helft tot een derde voor gemeenten met een vergelijkbaar inwonersaantal in dezelfde regio:

- Beernem (15064 inwoners) 326.000 euro
- Damme (10839 inwoners) 230.000 euro
- Oudenburg (8972 inwoners) 177.000 euro.

Het is overduidelijk dat noch het kadastraal inkomen van deze gemeenten, noch lokale of regionale omstandigheden, van aard zijn om zulke gigantische verschillen in redelijkheid te verklaren, laat staan te verantwoorden.

Geplaatst voor de voorgelegde jaartabel met de lastenverdeling, rijst de vraag of de gouverneur wel onpartijdig te werk is gegaan. De overzichtslijst toont aan dat de 3 door de Y-centra beschermde gemeenten gewoon manifest en grovelijk benadeeld worden.

Het argument dat toepassing zou zijn gemaakt van gewijzigde wetsbepalingen is niet terecht, omdat deze (afgezien van de ongrondwettigheid ervan) geen terugwerkende kracht hebben, terwijl door de (ontoelaatbare) delegatie van bevoegdheid aan de gouverneur hoe dan ook voldoende ruimte is gelaten om op een niet-discriminatoire wijze de lasten te verdelen. Dit kan onder meer door de wijze van begroting van het eigen aandeel van de Y- en Z-centra, en door verrekening van specifieke lokale en regionale omstandigheden. Maar integendeel werd gekozen voor een blinde toepassing van vaste percentages, die op geen enkele wijze concreet zijn gemotiveerd of onderbouwd.

Er zijn ook andere oplossingen denkbaar om te vermijden dat de drie gemeenten die door een Y-centrum beschermd worden, disproportioneel worden belast, namelijk door deze te laten ressorteren onder een Z-centrum. Jabbeke heeft in het verleden bij herhaling de wens geuit om toe te treden tot een Z-centrum. Deze vraag was ook in het verleden ingegeven door dezelfde kostenproblematiek, naast het feit dat de bediening vanuit Brugge al te lange wachttijden had.

Waar de zelfs dichter bij de brandweer van Brugge gelegen gemeente Zuienkerke wel toegestaan werd om wegens de kostprijs bediend te worden door De Haan (Z-centrum), werd dit voor Jabbeke nooit toegestaan. Zo zorgt het ambt van de gouverneur er voor dat Jabbeke eerst bij een Y-centrum ingedeeld werd om tenslotte de onredelijke verdeelsleutel voor te stellen.

B.3

Het voorgaande illustreert dat de gehanteerde berekeningsmethode **noch formeel noch materieel behoorlijk is gemotiveerd**, zoals de bevoegde minister trouwens zelf al heeft aangegeven in haar brief van 31 januari 2014.

Het enkel feit dat de berekeningsmethode tot zulke flagrante discriminatie leidt tussen gemeenten onderling, en tot een verviervoudiging van de lasten voor de gemeentes Jabbeke, Alveringem en Bredene, illustreert dat de gouverneur kennelijk geen oog heeft gehad voor een billijke en gelijkwaardige verdeling van de lasten, en dus zijn beslissing niet naar rechtsgeldig motiveert.

Indien een nieuwe of aanvullende motivering zou worden uitgewerkt, al dan niet met repercussie op de verdeling van de lasten, dient de procedure en de vraag om advies door de gemeenteraad van meet af aan te worden hernomen. Het zou inderdaad niet kunnen dat de gemeente geconfronteerd wordt met aangepaste regels, motivering of onderliggende stukken, zonder daarover advies te kunnen uitbrengen zoals door de wet voorgeschreven.

B.4

Het voorgaande klemt des te meer, gezien de drastische gevolgen voor de gemeentelijke begroting en de gemeentefinanciën.

Een verhoging van de brandweerkosten met een factor 4 was niet te voorzien en brengt het financieel evenwicht van de gemeente in gevaar.

De gemeente heeft eind 2013 in het kader van de verplichte nieuwe boekhouding (BBC) een gedetailleerd besparingsplan en beleidsplanning gerealiseerd en gecommuniceerd met de bevolking. Ook hier werd door de gouverneur geen enkele moeite gedaan om tijdig een standpunt of een voorbehoud te formuleren.

Van de gouverneur die ook het kenniscentrum inzake brandweer in de provincie beheert mag verwacht worden dat bij alle betrokkenen behoorlijk en voorafgaand informeert. Dat geldt zeker voor de beschermde gemeenten die niet over een eigen korps en know-how op het vlak van brandweerbestrijding beschikken. Dit werd nagelaten.

Mocht effectief een 400% gestegen bijdrage worden aangerekend, dan komt de gemeente voor quasi onoplosbare problemen te staan, waaraan enkel tegemoet gekomen zou kunnen worden door ontslag van personeel of noodzakelijke projecten te schrappen. Een en ander brengt de vereiste gemeentelijke dienstverlening in gevaar.

Het invoeren van nieuwe belastingen lastens de bevolking van Jabbeke (en ten gunste van de stedelijke centra Brugge en Oostende) kan een oplossing bieden voor deze onherstelbare schade op korte termijn, en is trouwens niet realistisch in een land waar de fiscale druk al maximaal is.

C. Ondergeschikt: kritiek op de berekeningsmethode

C.1 Geen verrekening van de dotatie uit het Gemeentefonds

In alle berekeningsvoorstellen wordt voorbij gegaan aan belangrijk element: steden ontvangen een veel hogere dotatie uit het Gemeente- en Stedenfonds dan gemeenten van het profiel van Jabbeke.

Die hogere dotatie is precies bedoeld om in de stedelijke dienstverlening te kunnen voorzien. Zo heeft Brugge voor 2014 een dotatie van 65 miljoen euro of ruim 600 euro per inwoner, hetgeen liefst 32 procent van de stedelijke uitgaven vertegenwoordigt. Daar tegenover voor Jabbeke: 2,3 miljoen euro of 165 euro per inwoner.

Steden en dus hier de Y-centra genieten in belangrijke mate van het zgn ‘oversijpelings-effect’ dat besloten is in de regeling van het steden- en gemeentefonds.

“Een andere correctieve functie heeft te maken met zogenaamde “oversijpelings-effecten” : hiermee bedoelen we de effecten die ontstaan wanneer de inwoners van een randgemeente gebruik maken van de publieke voorzieningen die in een centrumgemeente worden aangeboden. De bijkomende kost van deze publieke goederen kan gecompenseerd worden door een hogere dotatie per capita toe te kennen aan centrumgemeenten. Op die manier wordt een vorm van intergemeentelijke solidariteit gerealiseerd tussen de rand en de stad” (Een ongelijkheidsanalyse van de Belgische gemeentefonds - Kristof Devuyt en Tom Van Puyenbroeck – Bulletin FOD financiën – 2013, nr.1 blz. 107-http://www.docufin.fgov.be/intersalgfr/thema/publicaties/documenta/2013/BdocB_2013_Q1n_Devuyt_VanPuyenbroeck.pdf).

Brugge (en ook Oostende) ontvangt dus ruim 32 procent algemene gewestdotatie voor die stedelijke dienstverlening (centrumfuncties). Indien hier geen rekening mee gehouden wordt bij de kostenaanrekening dan krijgt Brugge hiervoor 2 keer het geld: één keer van Vlaanderen en een tweede keer van Jabbeke (zie summier berekeningsnota document 273096_gemeentefonds).

Dit is een algemene regel die steeds toegepast wordt bij schaderegelingen en die hier ook in een verplichte vergoedingsregeling tussen openbare besturen moet berekend worden. Je kan niet vergoed worden in een verplichte kostenvergoeding waarvoor je niet zelf hebt bijgedragen. Net zoals bepaalde tegemoetkomingen van de Staat niet in rekening mogen worden gebracht (krachtens de uitdrukkelijke bepaling van artikel 10, §2, 2°, laatste lid van de Wet van 31 januari 1963), moet bij de bepaling van de netto kosten van de gemeenten-groepscentra alle andere vormen van subsidiëring door de Vlaamse overheid eerst (procentueel) worden verrekend.

Een correcte toepassing van dit principe op de door de gouverneur voorgestelde berekening zou voor Jabbeke een verschil van meer dan 200.000 euro betekenen (nl. 32% op een aanrekening aan Jabbeke van circa 600.000 euro).

Heel concreet voorbeeld daarbij is de voorziening voor de haven van Zeebrugge waarvoor belangrijke brandweerkosten worden gemaakt. In de verdeling van het Gemeentefonds is er een belangrijke bijkomende dotatie wegens de aanwezigheid van een zeehaven. Maar de kosten ervan zouden integraal worden doorgerekend... Een inwoner van Brugge wordt aldus bevoordeeld ten opzichte van de inwoner van Jabbeke.

Het is niet aanvaardbaar dat een gemeente aan een andere gemeente kosten aanrekent waarvoor het reeds gewestelijk gesubsidieerd is. De federale overheid moet op dat vlak rekening houden met elke gewestelijke subsidiëring.

C.2 Bezwaar tegen de 100% aanrekening op basis van bevolking en kadastraal inkomen

Art. 10 §3 van de wet van 1963 bepaalt: "In afwijking van artikel 256 NGW neemt de gemeente-centrum van een gewestelijke groep deel in een aandeel van de in aanmerking komende kosten van de brandweerdiensten, vastgesteld door de gouverneur in functie van de lokale en regionale omstandigheden rekening houdend met hoofdzakelijk het bevolkingscijfer en het kadastraal inkomen."

Op zich zou dit artikel aanleiding moeten zijn om zoals in het verleden slechts de marginale kosten van het bedienende Y-centrum aan te rekenen. Of in casu van Jabbeke, welke kosten van interventie en welke specifieke kosten kan Brugge bewijzen als gevolg van de bediening van Jabbeke.

De minister heeft aangevuld: “ *Bevolkingscijfer en KI dienen voor minimaal 70% te worden meegeteld*” (omzendbrief 4 maart 2013). Afgezien van het feit dat de minister geen bevoegdheid heeft om deze norm op te leggen, staat alleszins vast dat de wetgever én de minister andere factoren in rekening wenst te brengen, zoals: de lokale risicofactoren (vb. de haven of Seveso-bedrijven), het industrieel en ambachtelijk KI, de beperkte capaciteit nodig voor een kleine gemeente en het gering aantal verstrekte tussenkomsten aldaar.

Het lijkt dat de gouverneur hier gekozen heeft voor de gemakkelijksoplossing zijnde het KI en bevolkingscijfer voor 100% aanrekenen. Hij gaat in ieder geval voorbij aan de mogelijkheden die hem geboden worden door de minister, en dit zonder enige motivering, behoudens de werkwijze in het verleden. Dat laatste is bij een fundamenteel gewijzigde berekeningsmethode evident geen motivering. Naar analogie kan geargumenteed worden dat de globale aanrekening dan ook maar gelijk moet blijven aan het verleden.

Gesimuleerd kan worden dat een aanrekening op 70% (overigens ook een niet gemotiveerd percentage) aangevuld met andere factoren opnieuw een verlaging met ruim 100.000 euro per jaar kan betekenen (600.000 euro per jaar x 25% belooft 150.000 euro per jaar).

C.3 Bezwaar tegen het toegepaste percentage van 15% voor de oneigenlijke taken van de brandweer.

Dit percentage wordt niet gemotiveerd in het berekeningsvoorstel, zoals al aangestipt door de Minister in haar brief van 31 januari 2014.

Verder dan “*het lijkt redelijk dat in een gemeente met een brandweerkorps, dat korps ongeveer 15% taken heeft die exclusief voor de eigen gemeente worden uitgevoerd*” gaat de gouverneur niet. Elk onderliggend gegeven ter staving van dit percentage ontbreekt.

De vele jaren die intussen verstreken zijn lieten tijd en ruimte om dit onderdeel behoorlijk te onderzoeken en te motiveren, zoals gevraagd door de minister van Binnenlandse Zaken. Dit was ongetwijfeld de verklaring voor het feit dat in het verleden een veel groter aandeel van de personeelskosten van de X- en Y-centra niet in de bijdrageregeling was opgenomen (zie het artikel 10, §2, 3° van de Wet, van kracht tot begin 2013).

Het is duidelijk dat elk stedelijk korps heel wat van die taken waarneemt en dat bij gebrek aan enig bewijs dit als veel te laag moet aanzien worden.

C.4 Bezwaar tegen de te lage bijdrage van 6% ten aanzien van de Z-korpsen.

Ook de kostenaanrekening van 6% ten aanzien van de Z-Centra wordt onvoldoende gemotiveerd.

De wet voorziet in art. 10 §2 4°: “*De in aanmerking komende kosten van de gemeente-gewestelijk groepscentrum van categorie Z, zoals zij voortvloeien ⁵[uit punt 2°]⁵, worden verhoogd met een forfaitaire som welke niet boven de 25 % van de kosten mag uitgaan en bestemd is tot dekking van de eventuele interventies ter versterking van de centra X en Y.* “

Waarom dan een beperking op 6%? Waarom geen toepassing maken van een hogere aanrekening die het evenwicht in de lasten meer zou benaderen?

Zo zou een hypothetisch maximale aanrekening van 25% voor Jabbeke al vlug een vermindering van meer dan 100.000 euro betekenen in de richting van een meer billijke verdeling over alle gemeenten in West-Vlaanderen. De gouverneur laat na dit te doen.

De vraag kan hier ook gesteld worden waarom deze kostenaanrekening aan de Z-centra niet gebeurt op basis van de kosten van de verstrekker (de Y-centra 16 miljoen euro) dan wel op de eigen kosten (de Z-centra met 15 miljoen euro kosten). De beschermde gemeenten en dus Jabbeke worden wel afgerekend op basis van de kosten van de verstrekker.

Tenslotte moet ook gewezen worden op het feit dat de zgn 'C-korpsen' (vb Blankenberge en Middelkerke) niet voorkomen op de lijst van de kostenaanrekening zoals voorgelegd. Nochtans kan ook daar sprake zijn van '*kosten ter dekking van de eventuele interventies*'.

C.5 Bezwaar tegen de aanrekening op basis van de neergelegde kopieën uit de rekening van de brandweerkorpsen (zie bijlage 274158 – brandweerrekening Brugge 2010)

Het is een algemeen rechtsbeginsel dat hij die aanspraak maakt op een tegoed in zijn voordeel, daarvan op een behoorlijke wijze het bewijs levert.

Een afschrift is meegedeeld van de neergelegde rekeningen van de respectieve brandweerdiensten uit de provincie. De gouverneur beperkt zich tot het aanrekenen op basis van de neergelegde kopieën uit de boekhouding van de verschillende korpsen.

Nochtans voorziet de wet dat de gouverneur de forfaitaire en jaarlijkse bijdrage vast stelt op basis van de in aanmerking komende kosten van de brandweerdiensten van de gemeenten-gewestelijke groepscentra. Die kosten dienen vastgesteld te worden op grond van werkelijk gedragen kosten...

Het feit dat de gouverneur zelf een forfaitaire aftrek voorziet voor de opgenomen oneigenlijke taken van de brandweer betekent dat deze rekeningen moeilijk als sluitend bewijs voor de 'in aanmerking komende en werkelijk gedragen kosten' kunnen aanzien worden.

Men zou de vraag kunnen stellen of voor een bediende gemeente als Jabbeke alle kosten voor b.v. specifieke strandreddingsdiensten of voor havenrisico's als 'in aanmerking komende kosten' beschouwd moeten worden.

Men zou b.v. ook de vraag kunnen stellen of een gemeente moet bijdragen in de kosten van schadevergoedingen wegens foutief handelen of wegens een vastgestelde vergoeding voor een onrechtmatige tuchtmaatregel of willekeuring ontslag.

Kortom, de in aanmerking komende en werkelijk gedragen kosten moeten in concreto worden bewezen, en daarvoor volstaan de neergelegde kopieën uit de stadsrekening en de summierere kostenberekening zeker niet.

De gouverneur dient alle kosten te onderzoeken en te beslissing te nemen omtrent wat in aanmerking kan genomen worden, uitgave per uitgave. Hij dient ook te onderzoeken of het werkelijk door de stad Brugge gedragen kosten betreft waarbij opnieuw de vraag kan gesteld worden naar de verrekening van de dotatie uit het Gemeentefonds.

D. Uiterst ondergeschikt: verjaring

Nog afgezien van het voorgaande zijn in elk geval de gevorderde bijdragen voor de jaren 2006 tot 2009 verjaard. Ter zake geldt de vijfjarige verjaringstermijn van artikel 2277 B.W., die toepasselijk is op “al hetgeen betaalbaar is bij het jaar of bij kortere termijnen”.

Deze verjaringstermijn is toepasselijk op alle schulden die periodiek toenemen, in tegenstelling tot kapitaalschulden die vaststaan maar in termijnen betaalbaar zijn.

Artikel 2277 B.W. wil meer bepaald de termijnschuldenaar beschermen tegen de opeenstapeling van periodieke schulden over een te lange periode en de schuldeiser aanzetten tot zorgzaamheid. Vandaar dat de vijfjarige verjaringstermijn bv. toepasselijk is op periodieke schulden in verband met de gemeenschappelijke lasten van de mede-eigendom van een gebouw (Grondwettelijk Hof, arrest nr. 6/2011 d.d. 13 januari 2011).

Dit geldt onbetwistbaar ook inzake de gevorderde bijdragen voor brandweerbeveiliging, die immers ook per jaar afgerekend moeten worden (art. 10, §4, 3° van de Wet van 31.12.1963), en die door het stilzitten en de onzorgvuldigheid van de schuldeiser na verloop van tijd de gemeentelijke financiën dreigen te destabiliseren.

BESLUIT

(1) De gemeenteraad verleent op basis van de hiervoor aangehaalde argumenten een ongunstig advies ten aanzien van het voorstel van de Gouverneur. Er wordt gevraagd om een grondige herberekening te maken.

(2) De gemeenteraad behoudt zich alle rechten voor om de beslissing van de gouverneur aan te vechten, en meer bepaald om de bovenstaande motivering nader uit te werken en aan te vullen met alle middelen van recht, voor zover op basis van bovenstaande argumentatie de aangekondigde aanrekening van bijdragen niet fundamenteel en op aanvaardbare wijze zou worden herzien.

7 Toegevoegd agendapunt – raadslid Geert Orbie – vergelijkende prijsvraag verzekeringsmaatschappijen

“De overheid stimuleert de burger om regelmatig een vergelijkende prijsofferte te vragen voor internettarieven, mobiele telefoniediensten, energieleveranciers, enz. De gemeente Jabbeke heeft ongetwijfeld een grote verzekeringsportefeuille.

- *Hoe lang is het geleden dat er een vergelijkende prijsvraag geweest is bij verschillende verzekeringsmaatschappijen?*
- *Bij wie is de gemeente nu verzekerd en hoe lang reeds?*
- *Welke methodologie gebruikt de gemeente om dit regelmatig te evalueren?*
- *Wat is het totaalbedrag aan verzekeringen dat door de gemeente jaarlijks wordt betaald?”*

Door de burgemeester wordt er de voorkeur aan gegeven om op deze vragen schriftelijk te antwoorden en om daarna het debat te hernemen naar aanleiding van de volgende zitting van de gemeenteraad.

Het agendapunt wordt aldus verdaagd.

8 Toegevoegd agendapunt – raadslid Han Vermaut – voorstel tot aanpassen van bestaande verkeersborden E9a ‘Parkeren toegelaten’ n.a.v. de wekelijkse markt

“Sedert de wekelijkse markt in Jabbeke plaats vindt, worden de weggebruikers er met mobiele verkeersborden op gewezen dat het elke vrijdag van 6:00 tot 14:00 verboden is te parkeren rond het

marktplaats en verder in de Dorpsstraat richting Caverstraat.

Probleemstelling:

Deze mobiele borden blijven samen met nog een tweetal nadarhekkens een ganse week staan tot de volgende markt er weer aan komt.

De dorpskern wordt hierdoor week na week ontsierd.

Het wekelijks blijven staan van deze borden blijkt bovendien gevaarlijk voor de omwoners en weggebruikers.

- *Bij stormweer kunnen deze borden beschadigingen aanbrengen aan geparkeerde wagens;*
- *blinden zijn sowieso al onzeker en kwetsbaar in het verkeer. Deze onvoorziene obstakels dragen alvast niet bij tot een voor hen veiliger omgeving;*
- *ook in het belang van gehandicapten met beperkte bewegingsvrijheid moeten we dergelijke hindernissen vermijden.*

Voorstel:

Het gebruik van deze mobiele borden vermijden door de in de omgeving bestaande verkeersborden (E9a) 'Parkeren toegelaten' aan te vullen met een onderbord dat aangeeft wanneer het parkeren niet toegelaten is (Vrijdag van 6:00 tot 14:00)."

Schepen Jan Pollet stelt voor om samen te komen met het raadslid, de politie en dienst gemeentewerken op een vrijdagmorgen om dit samen te bekijken en hiervoor een juridische oplossing te zoeken. De schepen erkent dat hieraan moet gewerkt worden.

MONDELINGE VRAGEN

- Raadslid Jacques Monteyne vraagt aandacht voor het onderhoud van de carpoolparking aan de autosnelweg. Er is geen enkel mogelijkheid voor het deponeren van afval. Kan niets voorzien worden voor het afval afkomstig van vrachtwagenbestuurders die tijdens het weekend op carpoolzone parkeren?

Schepen Jan Pollet antwoordt dat waarschijnlijk AWV aangeschreven moet worden voor het plaatsen van een vuilnisbak op deze plaats.

Door de burgemeester wordt aangevuld dat het in een carpoolzone niet de bedoeling is om vrachtwagens met chauffeur langdurig te laten parkeren. Als men hiervoor afvalbakken plaatst, is er altijd de vraag wie die zal ledigen. Bij afvalbakjes is er ook altijd het zwerfvuil.

Door schepen Geert Deprée wordt aanvullend verwezen naar afspraken die gemaakt zouden zijn met Okay om het afval mee te helpen vermijden. Ook door de wijkpolitie wordt meegewerkt aan een oplossing. Er wordt ook gewezen op het cultuurverschil bij sommige buitenlandse vrachtwagenchauffeurs.

- Raadslid Jacques Monteyne vraagt om het snoeihout in de Aatrijksesteenweg, dat daar al ligt sinds februari, zo vlug mogelijk weg te nemen.

Schepen Jan Pollet verwijst naar technische problemen met de hakselaar. De wisselstukken zouden nu reeds ingekomen zijn, zodat dit vlug tot het verleden zou moeten behoren.

- Raadslid Luc Slabbinck vraagt meer duidelijkheid op het betaalticket dat toegepast wordt op het containerpark. Er is op het ticket voor de gebruikers onduidelijkheid tussen de credits voor de inwoners en de betaalregeling voor de restafvalfractie.

Door schepen Isabelle Louis wordt toegezegd om de zaak te onderzoeken.

Gedurende deze raadszitting werden geen verdere bezwaren ingebracht tegen de redactie van de ter tafel liggende notulen van de zitting van 3 februari 2014. De volgende gemeenteraadszitting wordt gepland op maandag 28 april 2014. De vergadering wordt beëindigd om 20u55.

De gemeentesecretaris,
G. Acke.

De voorzitter,
P. Vanden Bussche

